

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preceptoriu[m] Nico. [de] Lira ordinis seraphici Francisci/
siue Expositio tripharia breuis vtil[is] in decalogu[m] legis
diuine**

**Henricus <de Frimaria>
Nicolaus <de Lyra>**

Colonie, 19.05.1495

Secunda exposit[i]o.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31207

DE LIBIDO

quando volūtas habet facultatem progrediēdē
opus. Si autē cadūt sub consilio. sic distingue
qr aut illa non respiciūt premiū aureole. et sic volū-
tas reputat̄ pro facto. ut patet de sancto Marti-
no de q̄ sancta eccl̄ia canit̄. O sanctissima anima
quam et si gladi⁹ persecutoris non abstulit. tñ pal-
mam martirij non amisit. Aut respiciūt premiūm
aureole: et sic non reputatur pro facto. qr non suffi-
cit pro premio aureole sola volūtas p̄tinentie nis-
act⁹ p̄tinentie i opere teneat̄.

CONSECUNDĀ expositō. Nō concupisces ux-
ore proximi tui. i. non formah̄ imagies de uxore p̄x-
imi tui cogitando sc̄z q̄ pulchra est. q̄ gratiosa. q̄/
amabilis. Contra hoc p̄ceptū proch dolor multi
faciūt tam viri q̄ mulieres. q̄ l̄z nosl̄nt cōcupiscere
nec concupisci ab alijs. tamen volūt̄ agere diez fe/
stūl̄ reliquijs nocturnūt turpūm cogitationum
quod tamen nimis est periculosuz. qr facile ex hoc
pctm mortale incurrit̄. Quod probat Jacobus
in sua canonica. ca. i. cī dīc. Concupiscentia autē
q̄ est animi interior delectatio cum conceperit sub
audi p̄sensum rationis parit peccatum sc̄z morta-
le vel et p̄ctm veniale. Peccatum autem cū cōsum/
matum fuerit per deliberatum sc̄z p̄sensum rōnis
in ip̄am delectatōem interiorē et in opus extri/
secū generat mortem. id est p̄ctm mortale p̄fectu⁹.
Et ut euidenti⁹ patet ista q̄liter interior cogitatio et
cogitationis delectatio sint p̄ctm mortale et qualis
ter non sciendum sc̄dm Gregorius q̄ hūana ten/
tatio perficitur ex tribus. scilicet suggestione/ele-

PREECTUD

etatione / et consensu. Si enim suggestio inducit pa-
ssionem que est subitus motus animi cogitantis
seu delectat^r in re cogitata. sic est peccatum veniale. Si
autem suggestio inducat passionem quae est quidam animi for-
mativ^m liberato. tunc a non sentit delectatō i tali co-
gitatō. et sic non est peccatum ut solū est veniale. Aut sen-
tit delectatō i cogitatō. et hoc pingit duplicit. Quo-
tunc a deliberatō rōnis non presentit delectatōem. et
sic est veniale. Aut consentit. et sic est peccatum mortale
sive consentiat in delectatiōem interioris act^r sive
consentiat in ipsum opus. Qui^r ratō est. quod non solū
consensus ver^rputa cū quod consentit in opus est morta-
le. sed et^r interpretatiōis ut cum quis consen-
tit in solam delectationem interiorē et non i opus
et hoc habet veritatem si delectatō cadat super ob-
iectū includens in se deformitatem ad rectam rōnē.
Si autem quod non delectatō i cogitatō turpi putatur
cui placeat cogitare de specie pulchritudinis mulier^r ab/
sq; alia deformitate concurrente. sic consensus i tal-
lem delectationem non erit peccatum mortale sed po-
tius veniale.

I TERTIA expositō. Non concupiscēs id
est non concupisci delideres ab uxore proximi tui
ut ibi concupiscēs teneat passione et relatiō. Et sic
primo ostendendū est quod istud preceptū transgredi/
unt tria genera hominum. quod erit priimum. Secūdo
declarabitur quae sunt illa que potissime hominem a de-
lectatione carnalē concupiscētiē retrahere debeant.
Tertio ostendetur quae sunt illa que specialiter ho-
minem in mentis puritate conseruant. Propte

V 3